

Publicerad 2013-10-05 18:34 av PPQ

risken att hjärtat får sig en törn är relativt hög för en #singelutanbarn.... lite stillsam poppoesi en regnig oktoberkväll...

Hur kunde det vara så fel?

Hur är det, här är det så tomt utan dig

Jag vaknar och jag tror att du sover bredvid mig

Och jag känner längtan, jag känner ännu mer

Och det känns som om den dömande guden ser mitt krossade hjärta och ler

Och jag har andats det så som jag andats dig, och nu vet jag vad jag vill

Men jag hittar inte orden, kan du ge mig tid att ska dem, vill du ge mig tid, lite till?

Hur kunde det vara så fel, när det inte kändes så

När det kändes som om det var något annorlunda, något fint mellan oss två

Jag har hört att man säger "att en gång är ingen gång"

Men kvällen förvandlar min tystnad till tårar och gör natten plågsamt lång

Jag dricker mitt kaffe utan att känna någon smak och färgerna saknas i mina drömmar

Och jag undrar om din själ bor vägg i vägg men min, eller är det bara mina tårar som strömmar

Hur ska jag kunna nå dig när mina ord inte finns i din närvaro, där ja är hörd inte ett ljud

Alla ord som jag vill kyssa in i din själ så som jag kysste din lenaste hud

Hur kunde det vara så fel när det inte kändes så

Åtminstone kändes det inte alls fel för mig, men nu undrar jag vart du var då

Det var inte dagar, det var några timmar, men timmar som jag alltid kommer minnas

Det var bortom kroppar, det var själar för annars skulle inte sådana här timmar kunna finnas

Och jag börjar förstå, men hur ska jag kunna få dig att stanna kvar så jag kan visa dig

Jag kan inte släppa det när jag tror det finns grund för drömmarna mellan dig och mig

Få mig inte att tro att du vill att vi ska lämna det så som det nu ser ut

Det som var det vackraste på länge i åtminstone mitt liv förtjänar ett värdigare slut

Hur kunde det vara så fel, när det inte kändes så

Och nu kan jag inte släppa det, för mig fanns det själ, ska jag då bara låta dig gå

Svar på en artig fråga eller två, lyssna på mina drömmar förutsättningslöst kär du

Se inte bara det som begränsar, se även det unika som möjligheter nu

För det här händer inte så ofta, åtminstone inte i ett liv som mitt

Och jag undrar om du har möjlighet att vika undan lite tid för drömmar i det liv som är ditt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten